

ಸಂದರ್ಶನ

ಡಾ. ಯಾಸ್ಮೀನ್ ಲುಕ್ಮನಿ (ವೈ ಕೆ) ಅವರೊಡನೆ ಜೆನ್ನಿಫರ್ ಥಾಮಸ್ ನಡೆಸಿದ ಸಂಭಾಷಣೆ

ಡಾ. ಯಾಸ್ಮೀನ್ ಲುಕ್ಮನಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾಗಿದ್ದು, ಮುಂಬೈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರೂ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಲಾಸ್ ಆಂಜಲೀಸ್ ನ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೋಧನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದರು. 1977 ರಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮಬಾರಿಗೆ 'ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಸಂವಹನ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು' ಎಂಬ ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಬಿ ಎ ಹಾಗೂ ಎಂ ಎ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿನೂತನ ಅನ್ವಯಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಹೊಸ ಭಾಷೆಗಳ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಕುರಿತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು, 30ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅವರು ನಡೆಸಿದ್ದು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿ ಕುರಿತಾಗಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅವರು ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಜೆ ಥಾ: ಅನ್ವಯಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಅಪೂರ್ವ ಪಯಣವೊಂದನ್ನು ಈವರೆಗೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅನ್ವಯಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮೊದಮೊದಲಿನ ಅನುಭವಗಳು ಹಾಗೂ ಆನಂತರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದ ದಿನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿ.

ಯಾ ಲು: ಮೂಲತಃ ನನಗೆ ತರಬೇತಿ ದೊರೆತದ್ದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ. ಮುಂಬೈನ ಎಲ್ಪಿನ್ ಸ್ಕೋನ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಅಧ್ಯಾಪಕಿಯಾಗಿ ಹೋದಾಗಲೇ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಅಗಾಧತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನಿಸಿತು, ಕಾರಣ ಬಹುಪಾಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವೆಂದರೆ ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಜನಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿದ್ದವು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಹೇಗೆ

ಸಾಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಒಂದು ಗುರಿಯೆಂದೂ , ಅದು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ್ದು ಎಂದು ನಾನು ಅರಿತುಕೊಂಡೆ .

ನಾನು ಎಲ್ಪಿನ್ ಸ್ಪೋನ್ ಅಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿಭಾಗದ ನನ್ನ ಗುರುಗಳಾದ ಡಾ ಅರ.ಬಿ ಪರಾಣಕರ್ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದ್ದೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಭಾಷಾ -ಕೇಂದ್ರಿತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮವನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಲು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ತಯಾರು ಮಾಡಲು ಬಹಳ ಉತ್ಸುಕತೆ ಇತ್ತು . ಹಾಗಾಗಿ ನನ್ನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಹೊರಟುಹೋದೆ.

ಅದೃಷ್ಟವೆಂದರೆ, ನಾನು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಜಾಗವಾದ ಲಾಸ್ ಆಂಜಲೀಸ್ ನ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಲು ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದವರು ನನ್ನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗುರುಗಳಾದ ಡಾ. ಎವೆಲಿನ್ ಹ್ಯಾಚ್. ಏನನ್ನಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದೆಂಬ ತುಂಬು ಆಶೆಯಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮರಳಿಬಂದೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ, ಬದಲಾವಣೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಬಹುದಾದ ಜಾಗವೆನ್ನಬಹುದಾದ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕೆಲಸವೂ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನನಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನೀಡಲಾಯಿತು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿಭಾಗದೊಡನೆ ನಿಟ್ಟಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ನಾನು, ಡಾ. ಪಟನ್ಸರ್ ಅವರ ಬೆಂಬಲ ಹಾಗೂ ಸಮಮನಸ್ಕರಾದ ಪ್ರೊ ವಿಸ್ಪೀ ಬಲಪೋರಿಯಾ, ಡಾ ಮಾರ್ಗರಿಡಾ ಕೊಲಾಕೊ ಅಂತಹ ಸಹದ್ಯೋಗಿಗಳ ನೆರವಿನೊಂದಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ಸೆಲ್ (ಉಪವಿಭಾಗ) (ಇಎಲ್‌ಟಿ ಸೆಲ್) ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ.

ಜೆ ಧಾ: ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೀವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೋಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಇವೆರಡು ಪರಸ್ಪರ ಹೇಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲು ಈ ಅಂತರ್ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸಬೇಕು?

ಯಾ ಲು: ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಕರಣವೆಂದು ಅರ್ಥೈಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಜ್ಞಾನವು ಸಹಾಯಕವಾದರೂ, ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಅದರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ಕಲಿಕೆಗೆ ತೊಡಕಾಗಿಯೂ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾಷೆಯೆಂಬುದು ಬಳಕೆಯ ಪರಿಕರವೇ ಹೊರತು ಒಂದು ಔಪಚಾರಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲ. ನಿಜವೆಂದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಔಪಚಾರಿಕ ವ್ಯಾಕರಣದ ಮೇಲೆ ಕಡಿಮೆ ಒತ್ತನ್ನು ನೀಡಿದಷ್ಟೂ, ಕಲಿಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲಿಕೆಯು ಬುದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಬದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಬೇಡುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಕರಣದ ನಿಯಮಗಳಂತಹ ಅಮೂರ್ತ ವಿಚಾರಗಳಿಗಿಂತ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಷ್ಟ ಪಡುವ ಇತರರೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಕಲಿಕೆ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಭಾಷೆಯೆಂದರೆ ಇದೇ. ಔಪಚಾರಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಉಪ ಶಾಖೆಗಳಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಹಾಗೂ ಮನೋಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಶಿಕ್ಷರಿಗೆ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಜೆ ಥಾ: ನೀವು ಮುಂಬೈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಕುರಿತಾಗಿ ನಿಮಗಿದ್ದ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ವಾಸ್ತವರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಸುಗಳನ್ನಾಗಿ ಹೇಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು?

ಯಾ ಲು: ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯತ್ತ ನಾನು ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದ್ದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಚಾಲನೆ ನೀಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ (ಇಎಲ್‌ಟಿ ಸೆಲ್) ಸ್ಥಾಪನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಆನ್ವಯಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನುಳ್ಳ, ಐಚ್ಛಿಕ ಕೋರ್ಸನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆ, ಪರೀಕ್ಷಾ ವಿಧಾನಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರ, ತಪ್ಪುಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಹಾಗೂ ಪಠ್ಯವೊಂದನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವ ಬಗೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ನಂತರ ಕಡ್ಡಾಯ ಕೋರ್ಸಾದ 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ರಚನೆ'

ಯನ್ನು 'ಪಠ್ಯವೊಂದರ ಭಾಷಾ/ ಶೈಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ' ಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಇದು ಮುಂದೆ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಪಠ್ಯಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಓದುವ, ಕಲಿಯುವ ಮಾರ್ಗ. ಪಠ್ಯಗಳ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ಬದಲು, ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ, ಪಠ್ಯದ ಅರ್ಥ ಹೇಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಮಾರ್ಗವಿದು. ಇದಲ್ಲದೆ ನಾನು 'ವ್ಯಾಕರಣ ಹಾಗೂ ಬರೆಯುವ ಕಲೆ' ಕುರಿತಾದ ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಾರಣಕರ್ತಳಾದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಉತ್ತಮ ಬರವಣಿಗೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಜೆ ಥಾ: ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಥಮ ಬಿ ಎ ತರಗತಿಯರಿಗೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂವಹನಾ ಕೌಶಲ್ಯ' ಕೋರ್ಸ್‌ ಭಾಷಾ ಬೋಧನಾ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಂತಹ ವಿಭಿನ್ನತೆ ಒಂದು ಮೈಲಿಗಲ್ಲಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿಸಿ.

ಯಾ ಲು: ನಾವು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು 1977 ರಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಿದೆವು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು ಪ್ರಥಮ ಬಿ ಎ ಕೋರ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ವಿಷಯವಾಗಿಸಬಾರದೆಂದು, ಅದನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಕಾರಣ ಈ ವಿಷಯದ ಆಶಯ ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಂ ಎ ಮಾಡುವವರಿಗಷ್ಟೇ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ, ಇಲ್ಲವೆ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಏಕೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಇತ್ತು ಸರಿ, ಆದರೆ ಡಾ ಪಟನ್ಕರ್ ಅವರು, ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾದ ಕೋರ್ಸೊಂದನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳಗದವರು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತಿದರು. 'ಸಂವಹನಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು' ಕೋರ್ಸಿನ ಪ್ರಾರಂಭ ಹೀಗೆ ಆಯಿತು. ಅವರು ನೀಡಿದ ಭರವಸೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ, ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್

ಕಡ್ಡಾಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತು. ಇದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು; ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಬಾಂಬೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ಕೋರ್ಸನ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯ.

ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಡ್ಡಾಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕೋರ್ಸನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ, ಜನರಿಗೆ ಆಲೋಚಿಸುವ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ಗುರಿ (ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಾ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆ). ಇದು ಕೋರ್ಸಿನ ಮುಖ್ಯ ಗಮನವಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಲು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಮಾರ್ಗವೇನೆಂದರೆ ನಿಗದಿತ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಬಿಡುವುದು. ಇದು ಪ್ರಮುಖ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ನಿಗದಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಠ್ಯವನ್ನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ; ಅವರು ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ, ತಾವಾಗಿಯೇ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಮುಂದಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ನಮಗಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಳಜಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ, ಈ ರೀತಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ರೂಪಿಸುವುದು? ಕಾರಣ, ಅವರೆಗೂ ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಯಾರೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಭಾರತದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆನ್ವಯಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಡಾ. ಎನ್ ಎಸ್ ಪ್ರಭು ಅವರನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಮದರಾಸಿನ ಬ್ರಿಟೀಶ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹಳ ವಿನೂತನವಾದ ಭಾಷಾ ಬೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದು, ಅದು ಭಾರತವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಸಮಯದ ವಿಶ್ವದ ಆನ್ವಯಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವಂತಹ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗೆ ಬೃಹತ್ತಾದ ನೆರವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ನಮಗೆ ನೆರವಾದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೊರಗಿನ

ತಜ್ಞರೆಂದರೆ, ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಂಡ್ ಫಾರಿನ್ ಲ್ಯಾಂಗವೇಜಸ್ ನ ಪ್ರೋಫೆಸರ್ ಜೇಕಬ್ ಧಾರು ಅವರು. ಡಾ. ಪ್ರಭು ಅವರು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಕಲ್ಪನಾತ್ಮಕ ಹಂತಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಹಾಗೂ ಅದ್ಭುತವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ತಂದರು. ಆಗ ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಸುಮಾರು 100 ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು, ಈಗಿರುವ ಗೋವಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಸಹ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗಿದ್ದವು. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆ ಎಂಬಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಭಾಷೆಯ ಒಂದಕ್ಷರವೂ ಅರಿಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವ ಏಕೈಕ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಈ ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಹಾಗೂ ಪ್ರಥಮ ಬಿ ಎ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕಾಯಿತು.

ಈ ಕೋರ್ಸಿನ ಮುಖ್ಯ ಗಮನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಓದುವ, ಬರೆಯುವ, ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಹಾಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಲಿಸುವ ಹಾಗೂ ಮಾತನಾಡುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು (ಕಾರಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಅಧಿಕವಾಗಿತ್ತು). ಓದು ಹಾಗೂ ಬರಹ ಎರಡಕ್ಕೂ ನಾವು ಸಮನಾದ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಎರಡಕ್ಕೂ 40 ಅಂಕಗಳಂತೆ ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿದೆವು. ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 15 ಅಂಕಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟೆವು. ಓದುವ ಕೌಶಲ್ಯವು ಮೂರು ಹಂತಗಳನ್ನೂ, ಬರವಣಿಗೆಯು ಎರಡು ಹಂತಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಇವೆರಡೂ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಓರ್ವ ಸಾಧಾರಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ನಿಗದಿತ ಅಂಕದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಅಂಕವನ್ನು ಪಡೆದು ಉತ್ತೀರ್ಣನಾಗಬಹುದಿತ್ತು. ಉಳಿದವರು ಮಧ್ಯಮ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಮೇಲಿನ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕಾದರೆ ಈವರೆಗೂ ಓದಿರದ ಒಂದು ಪಠ್ಯದ ವಾಸ್ತವಿಕ ಗ್ರಹಣೆ, ನಿರ್ವಚನ, ತೀರ್ಮಾನ ಹಾಗೂ ಮಾಪನವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯುವ ಕೆಲಸವೂ ಸಹ ಸಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಬರವಣಿಗೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಗಳೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವಂತೆ ರೂಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಹಂತ 1ರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೆಳ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಹ ಉತ್ತರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು.

ಜೆ ಧಾ: ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಬೇಡವೆಂಬ ನೀತಿಯನ್ನಾಧರಿಸಿದ ಈ ಕೋರ್ಸು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪುರಾವೆ ಏನು?

ಯಾ ಲು: ಈ ಕೋರ್ಸಿಗೆ ನಾವು ಒಂದು ವರ್ಷಾವಧಿಯ ಮೂಲ್ಯಮಾಪನವನ್ನು (ಈವರೆಗೂ ನಾವು ಎಂದೂ ಮಾಡದ), ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಶ್ರಯದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದೆವು. ಇದನ್ನು ಇಡೀನ್‌ಬರ್ಗ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಲನ್ ಡೇವೀಸ್ ಅವರೊಡನೆ ಮಾಡಿದೆವು. 'ಸಂವಹನ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ' ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನ್ನು, ಎಸ್ ಎನ್ ಡಿ ಟಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ, ಹೋಲಿಕೆಗಾಗಿ ಆರಿಸಿದ ನಿಯಂತ್ರಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗುಂಪಿನ ಕಲಿಕೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ, ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭಾಷಾ ಮಟ್ಟ ಬಹಳಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲದೆ, ಕೋರ್ಸಿಗೆ ಸೇರುವ ಮೊದಲು ಹಾಗೂ ಕೋರ್ಸಿನ ನಂತರದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಬಹಳಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಕಾಣುವಂತಿದ್ದವು. ಅದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ರತ್ನಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗಂದೇ ನಡೆಸಿದ ಸಮ್ಮೇಳನವೊಂದರಲ್ಲಿ, ಈ ರೀತಿಯ ಕೋರ್ಸಿನ ಬೇಡಿಕೆ ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಧ್ವನಿಸಿತ್ತು.

ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲಾ ನೆರವನ್ನೂ ನಾವು ನೀಡಿದೆವು. ಪರೀಕ್ಷಾ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತರಿಸುವುದು ನಿಜವಾದ ಸವಾಲಿನ ಕೆಲಸವಾದ ಕಾರಣ, ಇ ಎಲ್ ಟಿ ಕೇಂದ್ರವು ತನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಹಾಗೂ ಕೊನೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ನಾವು ಈ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನಾಗಿ ಹೊರತಂದೆವು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳು ಬೋಧನಾ ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಯಿತು. ಯಾವುದೇ ನಿಗದಿತ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾಮಗ್ರಿ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಈ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೋಧನೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಬೇರೆ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಬಾಸ್ಕರ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭು ಅವರ 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಥ್ರೂ ರೀಡಿಂಗ್' (ಓದಿನ ಮೂಲಕ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಯುವುದು) ಹೆಚ್ಚು ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರು ಬಲವಾಗಿ ಮೊದಮೊದಲು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಕಾರಣ, ಅದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೆಲಸ ಅಧಿಕವಾಗುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿತ್ತು- ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆಯುವವರಿಗೆ. ಯಾವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿ ಫಲಿತಾಂಶ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಈ ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಟ್ಟವೇ ಕಳಪೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಬಹುಪಾಲು ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದರು. ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಈ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಲು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ 30 ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ನಾವು ಆಯೋಜಿಸಿದೆವು, ಈ ಮೂಲಕ ಹೊಸದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಅದು ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಜೆ ಥಾ: ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ನಾವು ಇಂದು ವ್ಯಾಕರಣ- ಅನುವಾದ ವಿಧಾನದಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ದೂರ ಸಾಗಿಬಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ನಿಮಗನಿಸುತ್ತದೆಯೇ?

ಯಾ ಲು: ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನಗದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಪ್ರಮುಖವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವಾಗ, ಇವತ್ತಿಗೂ

ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳಾದ 'ಕ್ಯಾನ್' ಹಾಗೂ 'ಮೆ'ಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಬೇಕಾದ ಇನ್ನೂ ಮೂಲಭೂತ ವಿಷಯಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಳಜಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಕ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು ವಾಕ್ಯದ ವ್ಯಾಕರಣವಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ವಾಕ್ಯದ ಸಂದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ನಮಗಿರಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರಿಯಾದ ವಾಕ್ಯ ರಚನೆಯೇ ಮುಖ್ಯವೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ನಾವು ಆ ಮನೋಧರ್ಮದಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಾಲಭಾರತಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಅಭ್ಯಾಸ/ಕಾರ್ಯ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ. ಬೋಧನೆಯೂ ಸಹ ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಮೊದಲೆ ಹೊಂದಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂವಹನಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆಯಾದರೂ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಪುರಾವೆಗಳಿವೆ.

ಮೊದಲ ತರಗತಿಯಲ್ಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಹುಚ್ಚು ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಲ್ಲ, ಕಾರಣ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಬೇಕಾದ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದ ಶಿಕ್ಷಕರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರಿತವರು ಇಲ್ಲ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಯಾವ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಿದರೂ ಇದು ಸತ್ಯ. ಸತ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳೂ ಏನೂ ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ತಾವು ಕಲಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ಸಂದೇಶವು ಆಳವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀಡ ಬಹುದಾದ ಅತಿ

ಭಯಂಕರವಾದ ಸಂದೇಶ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾವು ಯಾವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು
ಲಭ್ಯವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಬಳಸಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆ,
ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು- ಆಟಗಳು ಹಾಗೂ ನಾಟಕಗಳು, ಯಾವುದು
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆಯೋ, ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು
ಬಳಸಬೇಕು. ಅವರು ಮಾತನಾಡಲಿ, ಬರೆಯಲಿ, ಓದಲಿ. ಅವರು
ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಿಡಿ.

ಮಗುವೊಂದು ತನ್ನ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವಾಗ ಅನೇಕ
ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಗಳ ಸರಣಿಯನ್ನೇ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ಭಾಷೆಯನ್ನು
ಕಲಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನೇನೂ ನಾವು
ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರಪೃತ್ತಿಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್
ಬೋಧನೆಯಲ್ಲೂ ಏಕೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ? ಎಲ್ಲಾ
ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಇರಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ಅರಿವೆಂದರೆ, ಕಲಿಕೆಯೆಂಬುದು
ಅಭ್ಯಾಸದ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ
ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು.

ಚಾಮ್‌ಸಿ ನಂತರದ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ
ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬೆಳೆದವು, ಅದರಲ್ಲೂ ಜನರು ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಮಗೆ
ಹೊಂದುವ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಲು ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಅನಿಸಿಕೆ ಹೊರಬಂದಿತು.
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಮೊದಲು
ಕಲಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಕೆಲವೊಂದನ್ನು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ.
ಒಟ್ಟಾರೆ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಕಲಿಕಾ ವಿಧಾನಗಳು
ಇರಬಹುದಾದರೂ, ವಿಭಿನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶಗಳೊಂದಿಗೆ
ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿರಬಹುದು. ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ನಾವು ಈ ಅಂಶವನ್ನು
ಎರಡನೆ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಭಾಷೆ ತಾನು
ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಿಡಬೇಕು- ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ
ಬಳಕೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು.

ಬಹುಶಃ ವ್ಯಾಕರಣ ಕಲಿಕೆ ಒಳಿತನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಡನ್ನೇ
ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಪಠ್ಯಪಸ್ತಕಗಳು

ಹೆಚ್ಚು ಹೊರಬರುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾಗಲೂ ಆಶಾದಾಯಕವಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸಂದರ್ಭ ಕೇಂದ್ರಿತವಾದ ಹಾಗೂ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಬೋಧನಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ಮುಂದೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು/ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತೇವೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಜೆ ಥಾ: ಹೌದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿಯ ಕೊಂಡಿಯೊಂದು ತಪ್ಪಿಹೋಗಿದೆ.

ಯಾ ಲು: ನಾವು ಮಾಡುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಸಹ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ: ಕಾರಣ ಅದು ನಮ್ಮ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ, ನಿಜ ಕೆಲವು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಾದರೂ ಬದಲಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ನಾವಿನೂ ಬದಲಾಯಿಸದೆ ಇರುವುದು ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲೂ ಶಿಕ್ಷಕರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರವೀಣತೆಗೆ ಬೇಕಾದ ತರಬೇತಿ. ನಾವು ತರಬೇತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಜೆ ಥಾ: ನಾವು 1972 ರಲ್ಲಿ ನೀವು ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡೋಣ, ಮರಾಠಿ ಮಾತನಾಡುವವರು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಇದ್ದ ಪ್ರೇರಣೆ: ಸಮನ್ವಯ ಹಾಗೂ ನಿಮಿತ್ತ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮೂಡುವ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಹೋಲಿಸುವ ಅಧ್ಯಯನ. ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಿರಾ?

ಯಾ ಲು: ಭಾಷಾ ಕೋರ್ಸೊಂದನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಲಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕಾರಣ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೋರ್ಸು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಶಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಹೊಂದಬೇಕು, ಅದನ್ನು ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕವಾಗಿ ನಾನು ಮುಂಬೈನ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ನಮೂನೆಯನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ನಾನು
 ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ
 ವಾಸವಿರುವಂತಹ ಮರಾಠಿ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವವರಾಗಿದ್ದು,
 ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಟ್ಟವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಜನರು
 ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಕಾರಣ ಆ ಮೂಲಕ
 ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅದು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ
 ಎಂಬುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯನ್ನು
 ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ನೀಡಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯು ಇಂಗ್ಲಿಷ್
 ಮಾತನಾಡುವ ಇನ್ನಿತರ ಭಾರತೀಯರು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಾದ
 ಮರಾಠಿಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಿರುವ ಆಳವಾದ
 ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವಂತಹ ಹಾಗೂ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಎರಡೂ
 ಗುಂಪುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ವಿಶೇಷ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ
 ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಅಧ್ಯಯನದ
 ಮೂಲಕ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ
 ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದರು ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್
 ಮಾತನಾಡುವ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳಾದ ಉತ್ತಮ ಜೀವನ
 ಗುಣಮಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಏಳಿಗೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು.
 ಇವೆರಡೂ ಉತ್ತಮ ಜೀವನ ಶೈಲಿಗೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅವರ
 ಬಗ್ಗೆಯೇ ಇರುವ ಸ್ವ-ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಕುರಿತಾದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ
 ನೀಡಿರುವಂತಹ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತನಾಡುವವರಲ್ಲಿ
 ಕಂಡುಬರುವ ಅಧುನಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಬೇಡವಾಗಿತ್ತು. ಈ
 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿತು ಉತ್ತಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು
 ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲೇ ಬೇರೂರಿರಲು
 ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಒಂದು
 ಸಾಧನ ಮಾತ್ರವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು, ವಲಸೆ ಬಂದವರೊಡನೆ
 ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತೆ ಸಮನ್ವಯದ
 ಆಶೆಯಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಈ ಅಧ್ಯಯನವು 1972ರಲ್ಲಿ
 ಅಮೇರಿಕಾದ ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜ್ ಲರ್ನಿಂಗ್ ಎಂಬ ಪ್ರಮುಖ ಆನ್ವಯಿಕ
 ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗೊಂಡಿತು. ನನ್ನ ಲೇಖನದ

ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ, ಆ ವರ್ಷ ಬಂದಂತಹ ಯಾವುದೇ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಕಾಣದಂತಹ ಬೇಡಿಕೆ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ನಂತರ ತಿಳಿಯಿತು.

ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಲ್ಯಾಂಬರ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಅವರು ಏಶಿಯಾದ ಆಗ್ನೇಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನವು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಹೊರಬಂದ ವಿಚಾರವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಿತು, ಇದು ಡಿಸೆಂಬರ್ 1972 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿತು.

ಅನಂತರ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರೇರಣೆ ಏನೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಅವರ ಪ್ರೇರಣೆ ಸಹ ಸಾಧನೆಯ ರೀತಿಯದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿತು. ನಾನು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಭಾಷಾ ಯೋಜಕರಿಗೆ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ, ಇವರಿಗೆ ಭಾಷಾ ಕೋರ್ಸುಗಳನ್ನೇಕೆ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ?

ಜೆ ಥಾ: ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಮುಖ ಇಲ್ಲವೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ನೀವು ಬಯಸುತ್ತೀರಾ?

ಯಾ ಲು: ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗಬೇಕು ಹಾಗೂ ಆ ತರಬೇತಿಯು ಅನಂತರ ಅವರು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವಂತಾಗಿರಬೇಕು. ನಾನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆಲೋಚಿಸಬಲ್ಲವರಾಗುವಂತೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಅವರು ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಾದರೂ ಸರಿಯೇ, ಬಳಸಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವಂತೆ ನಾನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅನಂತರ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ವಾಕ್ಯ ರಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾವು ಬಳಸುವ ಪರಿಕ್ರಮಾ ವಿಧಾನಗಳ ಮೇಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ನೀಡಲು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸವಾಲನ್ನು ಒಡ್ಡಬೇಕು,

ಆಲೋಚಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ತರಬೇತಿಯೂ ನೀಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯ ವಿಭಿನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಬೋಧನಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲೇ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಬೇಸರದ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಶಯಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, ನಾವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ 15-25 ವರ್ಷಗಳು ನಡೆಸಿದ ಕೋರ್ಸುಗಳು, ಅದು ಎಫ್ ವೈ ಬಿ ಎ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಂವಹನಾ ಕೌಶಲ್ಯ ಕೋರ್ಸುಗಳಾಗಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಬಿಎ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂ ಎ ಕೋರ್ಸುಗಳಾಗಿರಬಹುದು ಇಂದು ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಸಂವಹನಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳೆಂಬ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಕೋರ್ಸು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ.

ಜೆನ್ನಿಫರ್ ಥಾಮಸ್ ಅವರು ಸೆಂಟರ್ ಪಾರ್ ಏಜುಕೇಶನ್ ಅಂಡ್ ರಿಸರ್ಚ್, ಟಿ ಐ ಎಸ್ ಎಸ್, ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರೋಫೆಸರ್ ಆಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆಸಕ್ತಿ ವಿಷಯಗಳು ಎರಡನೆ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೋಧನೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅವರು ಕನೆಕ್ಟ್ ಲರ್ನಿಂಗ್ ಇನಿಶಿಯೇಟಿವ್ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

www.clix.tiss.edu

Jennifer.thomas@tiss.edu

ಚಿಂತನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

1. ಡಾ. ಯಾಸ್ಮೀನ್ ಲುಕ್ಮನಿ ಅವರು ಬಾಂಬೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದ ಕೋರ್ಸುಗಳ ವಿಭಿನ್ನತೆಯೇನು? ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ನೀಡಿರುವ ಕಾರಣಗಳೇನು?
2. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕಿಂತ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಯೋಗ ಏಕೆ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಡಾ. ಯಾಸ್ಮೀನ್ ಲುಕ್ಮನಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?
3. ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಎರಡನೆ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬೋಧಿಸುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಅರಿಯುವುದು ಏಕೆ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ ಈ ಸಂದರ್ಶನ ಹೇಳುತ್ತದೆ?

ಡಾ. ಯಾಸ್ಮಿನ್ ಲುಕ್ಮನಿ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣ ತರಬೇತಿ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ವಿಚಾರಗಳೇನು? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಗಳೇನು?

ಮೂಲ : *Language and Language Teaching* | Volume 6 Number 1 Issue 11 January 2017